

Vörös Lobogó

Az R. M. P. Arad-tartományi bizottsága és a tartományi néptanács lapja

XI. évfolyam, 3251. szám

4 oldal, 20 bani

1955. augusztus 6. szombat

Soha többé Hirosimát!

Hirosima japán város felett vakító fény villant ma tíz esztendeje, 1945 augusztus 6-án. Bármily sebesen száguld is a fény, mégsem juthatott el a város lakóinak a szeméhez, mert Hirosima lakói megsemmisültek a villanás pillanatában. A virágzó japán város helyén maradt pusztaság néma vádolta az emberiség legnagyobb ellenségeit, akik az atomkutatás korszakalkotó felfedezését emberpusztításra tették alkalmassá.

Ma, a rettenetes emlékü katasztrófa évfordulóján, a Béke Világának harca buzditó felhívással fordult a világ népeire. A felhívás rámutat, hogy a Hirosimára ledobott atombombánál ezerszer borzalmasabb hatású hidrogénbombák gyártása és felhasználása veszélyeztetni jelenleg az emberiséget. A Béke Világának felhívása minden emberhez szól, hogy nemzetiségre, fajra, nemre, társadalmi helyzetre és világnézetre való tekintet nélkül írják alá a Béke Világának az atomfegyver megsemmisítését, az általános leszerelést követelő felhívását, vegyenek részt az atomháború előkészítése ellen, világot átfogó mozgalomban. Változtassák a mai napot harci naprá, amikor világszerte felemelik hangjukat a lelkiismeretes emberek és tiltakoznak minden olyan cselekedet ellen, amely az emberek tömegesen való elpusztítását tenné lehetővé.

Nem kétséges, hogy nincs a földkerekségen családja, embertársai életéért aggódó és felelősséget érző józanészű ember, aki ne ragadna tollat és ne írja alá nevével akár százszor is ezerszer is olyan felhívást, amelynek szövege százezreket egyesít egy borzasztó veszély elhárításáért vívott harcban.

Tudjuk, hogy nincsen gyermekét szerető anya, családja biztonságát óvó családó, aki ne áldozna akár életét is gyermeke, családja életének a megmentéséért. Mindez azonban nem elegendő. Az egyes emberek erőfeszítését csak hatalmas tömeges erejű egyesülve válhat tényleges erővé, amely meg tudja valósítani a becsületes emberek legfőbb óhajait.

Sohasem volt annyira szükség a népek összefogására és egysíttetésére, mint napjainkban, amikor a békeszerető emberek közös erőfeszítéséből fakadó mag gyümölcsöt termő fává kezd terebélyesedni, amikor mind világosabb példát látjuk a következetes békeharci eredményességének.

Ki tagadhatná, hogy az a több, mint másfél milliárd aláírás, amely a Béke Világának eddigi felhívásait változtatta a népek szózatává, nem ért el hatást a világ jövőjéért felelős államfőinek magatartásának megváltoztatásában. Ki állíthatná, hogy a népek szava nem jut el azokra a helyekre, ahonnan a népek sorsára oly nagyfontosságú határozatokat bocsátják ki. Ki ne tudná, hogy azok az erőfeszítések, amelyek becsületes tudósok fejtenek ki, hogy bizonyítsák az atomfegyvernek a harcterektől időben és térben távol eső emberek egészségére gyakorolt káros befolyását, nem végeznek hiábavaló munkát, mert tevékenységük nyomán mind többen ismerik fel a valóságot: termonukleáris fegyverhez nyulni egyenlő a mai és jövőendő nemzedékek ellen elkövetett legrettebb gonoszsággal.

Ez év május 28-ika és június 11-ike között Tokió, Oszaka, Kiotó, Hirosima és Nagaszaki japán városokban értekezletet tartottak, amelyre egyes külföldi országok küldöttségeit is meghívták. Ezeken az értekezleteken résztvettek az orvostudomány különböző ágainak kiváló képviselői. Rádiológusok, rákkutatók,

sebesek és más szakorvosok megbeszéltek a rendkívüli részletes és jól dokumentált előadásokat a rádióaktív sugárak hatásáról, jarták a tíz év előtti atombombázástól sérült helyeken. Megvizsgálták beteget, akik még tíz év után sem gyógyultak ki a rádióaktív sugárak okozta betegségekből, meglátogattak iskolákat, ahol számos, az atombombázás következményeit szenvedő gyermek tanult.

Bebizonyosodott a Bikini-szigeten végzett hidrogénbomba robbantási kísérletek alkalmával, hogy a rádióaktív sugárak hatását nem lehet bizonyos területre korlátozni. Eppen a szerencsétlenül járt japán halálosok példája szolgált ezentúl is figyelmeztetésként a világ számára.

A négy kormányfő genfi értekezlete új szakaszt nyitott meg a nemzetközi kérdések megoldásában, a világ népei óhajának megvalósulásában. A genfi értekezleten határozta el: New Yorkban még ebben a hónapban összeül az Egyesült Nemzetek Szervezetének leszerelési bizottsága, hogy megtárgyalja a leszerelést, az atom-, hidrogén és más tömegpusztító fegyverek betiltását kapcsolatos javaslatokat. Nyugati felelős államférfiak is elismerték, hogy ebből a szempontból nagy figyelmet érdemel a Szovjetunió május 10-i javaslata. Nyilvánvaló, hogy e javaslat elfogadásával érvényre juthat a népek akarat, mely szerint be kell tiltani az atom-, hidrogén és minden más tömegpusztító fegyverek gyártását és meg kell semmisíteni a már felhalmozott termonukleáris fegyvereket.

Amilyen gyűlölettel és ellenszenvvel viseltetnek a népek azokkal szemben, akik az atomenergiát emberpusztításra akarják felhasználni; olyan rokonszenvvel kísérik azokat a felfedezéseket, amelyek az atomenergia használatának a népek közkincsévé való átélésére irányulnak. Megállapíthatjuk, hogy ilyen törekvések ma már megvalósíthatók a világ valamennyi országában. Az atomenergia béke felhasználásának foglalkozik az a genfi értekezlet is, amelyre most kerül sor és amelyen részt vesznek az atomenergia birtokában lévő országok küldöttségei. Ismeretes, hogy a Szovjetunió több alkalommal felajánlotta, hogy kész együttműködni az atomenergia béke felhasználásának tanulmányozó munkálataiban, kész a világ minden országának rendelkezésére bocsátani az atomenergia béke felhasználásában szerzett tapasztalatait.

Hazánk dolgozó népe is élvezi a Szovjetunió támogatását az atomenergia béke felhasználásáért vívott harcban. Azoknak a sorokban halad népünk, akik szebbé, boldogabbá akarják változtatni az emberiség életét és akik ellenségei mindennek, ami a népek romlását idézné elő.

Természetes tehát, hogy a Rómán Népköztársaság kétkézi és szellemi dolgozóit a mai napon még fokozottabb mértékben emelik fel szavukat, hogy a Béke Világának felhívására csatlakozva, tiltakozzanak az atomháború előkészítése ellen és követeljék minden tömegpusztításra alkalmas fegyver gyártásának betiltását, a meglévő készletek megsemmisítését.

Teljes mértékben együttérzünk Hirosima és Nagaszaki japán városok bombázása alkalmával elpusztult emberek hozzátartozóival, melységek részvételével viseltetünk mindazok iránt, akik még ma is szenvednek a tíz év előtti bombázás következtében. Hirosima és Nagaszaki katasztrófájának példája erősítse meg az egész világon az atomháború elleni harcot, változtassa a népek hangját harsogó szózáttá: El a kezzelek az emberek elpusztítására ezant eszközök!

A Magyar Népköztársaságba utazott az RNK Nagy Nemzetgyűlésének egy küldöttsége

A parlamenti küldöttségszerűen ke-retében a Magyar Népköztársaság Országgyűlésének meghívására a Rómán Népköztársaság Nagy Nemzetgyűlésének egy küldöttsége csütörtökön Budapestre utazott.

A küldöttségben részt vesz Gh. Vidrascu, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének tagja, a küldöttség vezetője, N. Sălăgeanu, a Rómán Népköztársaság Akadémiájának levelező tagja, a „C. I. Parhon” egyetem rektora, dr. N. Gh. Lupu professzor, akadémikus, Costache Antoniu népművész, Elena Iordănescu-Lascu, Gh. Ionescu és Alexandru Bulmez, a Nagy Nemzetgyűlés képviselői.

Az Eszaki-pályaudvaron a következő elvtársak búcsúztatták el a küldöttséget: A. Bunaciuc, a Nagy Nemzetgyűlés Elnökségének titkára, M. Rosianu, a Külföldi Kulturális kapcsolatok Rómán Intézetének elnöke, Tită Florea és Petru Niculescu, a Nagy Nemzetgyűlés alelnökei, Aurel Mălinescu külügyminisztériumi igazgató és a Nagy Nemzetgyűlés több képviselője.

Jelen volt még a pályaudvaron Juhász Imre, a Magyar Népköztársaság bukaresti ideiglenes ügyvivője és György Jenő nagykövetségi attasé.

(Agerpres)

A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének ülészaka

N. A. Bulganyin beszámolója a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletéről

MOSZKVA. (Agerpres). A TASZSZ jelenti:

Augusztus 4-én délután 15 órakor (moszkvai időszámítás szerint) a Kreml nagytermében megnyílt a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének 3. ülészaka.

Az ülészéken részt vesznek a szovjet nép választottjai — a Szovjetunió Legfelső Szovjetjének képviselői, a soknemzetiségű Szovjetunió összes népeinek képviselői.

Az üléssteremben jelen van számos vendég is — elnökcsók, a tudomány és a kultúra képviselői, a szovjet hadsereg számos katonája, a főváros közéletének képviselői.

A párhelyekben helyet foglalnak a nagykövetségek és követségek vezetői, a diplomáciai testület tagjai, a szovjet és a külföldi sajtó képviselői. Jelen vannak a Szovjetunióban tartózkodó jugoszláv újságírók küldöttség tagjai is.

Az elnökségben helyet foglalnak A. P. Volkov, a Szövetségi Szovjet elnöke, V. T. Lacsiz, a Nemzeti Szovjet elnöke és helyettesei.

A képviselők és a vendégek hosszas tapsal fogadják a Szovjetunió Kommunista Pártja és a szovjet kormány vezetőinek megjelenését a teremben.

A. P. Volkov, a Szövetségi Szovjet elnöke, az ülés elnöke, megnyitotta a nyilvános ülés Szövetségi Szovjet és a Nemzeti Szovjet együttes ülését. Bejelent, hogy az ülészéken részt vesz a Jugoszláv FFK Népi Szkupcsinájának küldöttsége, élen Vladimir Bakarićsal, a Horvát Népköztársaság országgyűlésének elnökével. A Szovjetunió Legfelső Szovjetjének képviselői nevében A. P. Volkov melegen üdvözlö a kedves vendégeket. Az elnök ezután megadja a szót N. A. Bulganyinnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének, aki előterjeszti a szovjet kormányküldöttség jelentését a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletéről.

most első ízben ültek össze a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kormányfői, hogy közösen megvitassák a nemzetközi élet égető kérdéseit.

A genfi értekezleten a négy hatalom vezetői személyes kapcsolatokat teremtetek egymás között s eszmecsere folytattak a nemzetközi helyzet egész sor kérdésében. Mind a hivatalos ülések, mind az ülések kívüli nem hivatalos találkozók az együttműködés és a kölcsönös megértés légkörében folyt le. Megelégedéssel kell hangsúlyoznunk azt a tényt, hogy az értekezlet összes résztvevői tanujelét adták pozitív eredmények elérésére való törekvéssüknek.

A négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletét joggal nevezhetjük történelmi jelentőségű eseménynek, mivel fordulatot jelez a Szovjetunió, az Egyesült Államok, Anglia és Franciaország kapcsolataiban.

I.

A nemzetközi helyzet a genfi értekezlet előestéjén

Mielőtt rátérnénk a genfi értekezlet résztvevői által kifejtett tevékenység és az értekezlet eredményeinek elemzésére, szükségesnek tartom, hogy kiértekezzem a nemzetközi helyzet jellemzésére.

A második világháború óta eltelt tíz esztendőben mindinkább megromlott a viszony azok között az államok között, amelyek azelőtt szövetségesek voltak a közös ellenség — a fasiszta ellen vívott harcban. A Szovjetunió ebben az időszakban és különösen másfél-két év óta különféle akciókat indított a nemzetközi kapcsolatokban bekövetkezett feszültség enyhítésére, igyekezett véget vetni a „hidegháborúnak” és helyreállítani az együttműködést a békeért és a népek biztonságáért folyó harcban. A Szovjetunióval együtt együttműködésnek harcolt a béke megszilárdításáért a Kínai Népköztársaság és valamennyi népi demokratikus ország.

Nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a Szovjetunió és az összes békeszerető országok erőfeszítése a béke megszilárdítására, az utóbbi időben pozitív eredményekkel járt.

Elsősorban rá kell mutatnunk arra, hogy a feszültség enyhítéséhez hozzájárult a koreai háború megszűnése, amit a Kínai Népköztársaság, a Szovjetunió és más békeszerető államok kezdeményezése alapján értünk el. Ígyképpen a Távol-Keleten kialakult egy veszélyes háborús tüzfészék. Ez a tüzfészék magában hordozta a háború kiterjedésének veszélyét, s ezzel együtt mindazokat a súlyos következményeket, amelyekkel ez együtt járt volna az általános béke ügyének szempontjából.

Egy másik jelentős esemény, amely nemcsak a délkelet-ázsiai béke megszilárdítása szempontjából bír fontossággal, hanem egyaránt fontos az egész nemzetközi helyzet megjavulása szempontjából is, az indokínai hadműveletek beszüntetése volt. Ezt az öt hatalom — a Szovjetunió, a Kínai Népköztársaság, az USA, Anglia és Franciaország — külügyminiszterei, más érdekelt

— Atképző szakmai tanfolyamok nyílnak (2. old.)
— Testnevelés és sport (2. old.)
— A „I. Ranghet” gyár üzemi bizottságának munkájáról (3. old.)
— Emlékezzünk! — A lupényi bányászok hősiességének 26. évfordulójára (3. old.)
— Kultúrágatációs brigád a szérűn (3. old.)
— A szocialista verseny a Rómán Népköztársaságban (3—4. old.)
— Nemzetközi tudósértekezlet Londonban az atomháború veszélye ellen (4. old.)
— Az indonéziai kormányválság hírei (4. old.)

— „Ez a lakosság rendkívül művelt” — Nyugati sajtótudósítók a Szovjetunióban tett látogatásukról (4. old.)
— Amerikai hírgyűnkösek beszámolója a liszinmanisták agresszív terveiről (4. old.)
— Az északafrikai események (4. old.)

tokban mutatkozó bizalmatlanság elmélyülését, az államok közötti gyanakvós fokozódását, az új háborús propaganda megerősödését vonja maga után. Mindez a „hidegháború” folytatását jelentette. A „hidegháború” megzavarta az államok közötti gazdasági és más kapcsolatokat. Ennek következtében mindenféle megszorításokat és korlátozásokat alkalmaztak a nemzetközi kereskedelem, korlátozták a kapcsolatok a különféle országok, ipari, mezőgazdasági, tudományos és kulturális képviselői között. A „hidegháború” akadályozza a nemzetközi feszültség enyhülését és az államok közötti szükséges bizalom létrehozását.

Különlegesen aggasztotta a népeket a távolkeleti helyzet. Ezen a vidéken a helyzet még a koreai háború megszűnése után is feszült maradt és ez a feszültség időnként veszélyes jeleket öltött. Ennek a magyarázata abban rejlik, hogy ósregi kínai területeket — Tajván szigetét és egész sor más szigetet — ténylegesen idegen csapatok tartanak megszállva, amivel a kínai nép természetesen nem érthet egyet.

A szovjet kormány a tajvani kérdés rendezésére értekezlet összehívását kezdeményezte az érdekelt államok közt. Sajnos, ez a kezdeményezés eddig nem járt pozitív eredménnyel. A Szovjetunió kormányja támogatja a Kínai Népköztársaság kormányának arra vonatkozó javaslatát is, hogy a Kínai Népköztársaság és az USA folytassanak közvetlen tárgyalásokat a kínai-amerikai kapcsolatokat rendezetlen kérdéseiről. Mint ismeretes, a két fél most megkezdte ezirányú tárgyalásait. Ezek a tárgyalások kedvező körülmények között kezdődtek meg. A Kínai Népköztársaság az a határozata, amelynek értelmében büntetési kitiltás előtt szabadon bocsátja a kémkedésért elítélt 11 amerikai repülőt, a Kínai Népköztársaság jóindulatát mutatja és e tényleg feltétlenül pozitív befolyást kell gyakorolnia a tárgyalások alakulására.

Nagyjelentőségű probléma a Kínai Népköztársaság törvényes jogainak helyreállítása az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

S valóban, a Kínai Népköztársaságot, amely nemcsak hogy nagyhatalom, hanem az ENSZ Biztonsági Tanácsának állandó tagja is, nem lehet mesterségesen távolítani az Egyesült Nemzetek Szervezetének munkálataitól és egész sor nemzetközi kérdés megvitatásától.

A szovjet kormány számot vetett azzal, hogy minél tovább tart a különböző államok közötti feszültség, annál inkább súlyosbodik a nemzetközi helyzet és ez egy újabb háború veszélyét rejt magában. Olyan radikális külpolitikai lépések válnak szükségessé, amelyek megváltoztatják a helyzetet s helyreállítják az államok közötti bizalmat. A szovjet kormány ezért, a béke megőrzésének és megszilárdításának érdekében, megkezdte a kezdeményezést ebben a tekintetben és az utóbbi esztendőben egész sor fontos külpolitikai akciókat indított, amelyek a békeszerető népek általános helyeslésére találtak.

Senki sem tagadhatja azt, hogy a szovjet kormány békeakciói a nemzetközi feszültség enyhítéséhez vezetnek.

A nemzetközi helyzet enyhítése szempontjából kétségkívül a legjelentősebb akció a szovjet kormány május 10-i javaslata a fegyverzet csökkentésére, az atom- és hidrogénfegyver betiltására és egy újabb háború megelőzésének elhárítására. A világ közvéleménye helyesléssel fogadta ezeket a javaslatokat, mindenütt a béke ügyéhez való jelentős hozzájárulást tekintették őket. A szükségessé vált meggyőzés létrehozása, a javaslatok alapján, kétségkívül legnagyobb jelentőségű szerepet töltötte be a tartós béke biztosítására irányuló akcióban.

Nehezen lehet felbecsülni egy olyan esemény tényleges értékét, mint amilyen az osztrák államszerződésnek a Szovjetunió kezdeményezésére történt megkötése volt.

Az osztrák kérdés megoldása, aminek következtében Ausztria független, szuverén állammá válna, kötelezte magát, hogy állandó semlegeségi politikát folytat, megfelel mind az osztrák nép nemzeti értekeinek,

(Folytatása a 2-ik oldalon)

a négy hatalom kormányfőinek genfi értekezletéről

lyam egész tartamára. Brdskladskiforduljanak Aradváros néptanácsa népjóléti osztályához naponta déli 12 órakor, ahol a szükséges felvilágosításot megkapják. Az egyes rajonokban lakó rokkantak a rajoni néptanácsok népjóléti osztályainál, vagy a községi néptanácsoknál is jelenhetnek.

A "Vörös Lobogó" szerkesztősége és kiadóhivatala: Karl Liebknecht utca 2-4. sz. Telefon: Szerkesztőség: 30-87, 15-10, 35-69 és 22-26 Kiadóhivatal: 16-92. Nyomda: 20-77. Intreprinderea Poligrafică Arad. — Taxa poştală plătită în numerar, conf. aprobării Nr. 53—1945.